Dosarul nr. 1-188/2025 (1-25147580-38-1-20102025)

**S E N T I N Ţ Ă**

În numele Legii

10 aprilie 2026 or.Rezina

**Judecătoria Orhei, sediul Rezina**

Instanţa în următoarea componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecător Eugeniu Russ

Grefierilor Doina Condrea

Corina Cebotari

Cu participarea:

Procurorului Vladimir Erhan

Avocatului Constantin Mustea

Inculpatei Evghenia Railean

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

**Railean Evghenia Mihail**, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în s. *****, r-nul Șoldănești, moldoveancă, studii medii incomplte, căsătorită, cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

*- sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 septembrie 2025, în baza art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, art.320[1] Cod penal şi art.320[1] Cod penal, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 1 an închisoare,* cu antecedente penale,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 320[1], 320[1] şi 320[1] Cod penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 20 octombrie 2025 – 10 aprilie 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

**c o n s t a t ă:**

**Fapta prejudiciabilă constatată.**

**1.1.** Inculpata **Railean Evghenia Mihail**, la 28 august 2025, aproximativ la orele 11:30, cunoscând despre ordonanța de protecție, emisă de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-11/2025 din 24 iulie 2025, acționând cu intenție directă, fiind conștient de acțiunile sale și consecințele ce pot surveni, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite, prin încheierea emisă de Judecătoriei Orhei Sediul Rezina la data de 24 iulie 2025, executorie din momentul emiterii, prin care a fost recunoscută ca agresor, fiind adoptată în acest sens ordonanța de protecție a victimei violenței în familie Railean Ivan, în calitate de victimă a violenței în familie, pe o perioadă de 90 zile, adică până la data de 22 septembrie 2025, a fost obligată, să nu se apropie de gospodăria din s. *****, r. Șoldănești, unde locuiește victima Railean Ivan, să stea departe de locul aflării victimei Railean Ivan, la o distanță de 100 m, de a exclude orice contact vizual și de a nu contacta sub nici o formă cu victima, fiind prevenită despre consecințele neexecutării acestei hotărâri judecătorești, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestora, Railean Evghenia intenționat a încălcat măsurile stabilite de către instanța

de judecată în ordonanța de protecție, la 28 august 2025, ora 11:30 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima, Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie..

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Railean Evghenia Mihail au fost încadrate juridic conform art. 320[1] din Codul penal – *"Neexecutarea măsurilor din ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie" după indicii "Neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".*

**1.2.** Tot ea, Railean Evghenia, la 11 septembrie 2025, aproximativ la orele 16:00, cunoscând despre ordonanța de protecție, emisă de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-11/2025 din 24 iulie 2025, acționând cu intenție directă, fiind conștient de acțiunile sale și consecințele ce pot surveni, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite, prin încheierea emisă de Judecătoriei Orhei Sediul Rezina la data de 24 iulie 2025, executorie din momentul emiterii, prin care a fost recunoscută ca agresor, fiind adoptată în acest sens ordonanța de protecție a victimei violenței în familie Railean Ivan, în calitate de victimă a violenței în familie, pe o perioadă de 90 zile, adică până la data de 22 septembrie 2025, a fost obligată, să nu se apropie de gospodăria din s. *****, r. Șoldănești, unde locuiește victima Railean Ivan, să stea departe de locul aflării victimei Railean Ivan, la o distanță de 100 m, de a exclude orice contact vizual și de a nu contacta sub nici o formă cu victima, fiind prevenită despre consecințele neexecutării acestei hotărâri judecătorești, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestora, Railean Evghenia intenționat a încălcat măsurile stabilite de către instanța de judecată în ordonanța de protecție, la 11 septembrie 2025, ora 16:00 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima, Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie..

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Railean Evghenia Mihail au fost încadrate juridic conform art. 320[1] din Codul penal – *"Neexecutarea măsurilor din ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie" după indicii "Neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".*

**1.3.** Tot ea, Railean Evghenia, la 13 septembrie 2025, aproximativ la orele 20:00, cunoscând despre ordonanța de protecție, emisă de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-11/2025 din 24 iulie 2025, acționând cu intenție directă, fiind conștient de acțiunile sale și consecințele ce pot surveni, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite, prin încheierea emisă de Judecătoriei Orhei Sediul Rezina la data de 24 iulie 2025, executorie din momentul emiterii, prin care a fost recunoscută ca agresor, fiind adoptată în acest sens ordonanța de protecție a victimei violenței în familie Railean Ivan, în calitate de victimă a violenței în familie, pe o perioadă de 90 zile, adică până la data de 22 septembrie 2025, a fost obligată, să nu se apropie de gospodăria din s. *****, r. Șoldănești, unde locuiește victima Railean Ivan, să stea departe de locul aflării victimei Railean Ivan, la o distanță de 100 m, de a exclude orice contact vizual și de a nu contacta sub nici o formă cu victima, fiind prevenită despre consecințele neexecutării acestei hotărâri judecătorești, contrar interdicțiilor dispuse de instanța de judecată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestora, Railean Evghenia intenționat a încălcat măsurile stabilite de către instanța de judecată

în ordonanța de protecție, la 13 septembrie 2025, ora 20:00 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Railean Evghenia Mihail au fost încadrate juridic conform art. 320[1] din Codul penal – *”Neexecutarea măsurilor din ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie” după indicii ”Neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie”.*

**Privind procedura.**

**2.1.** În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Railean Evghenia a înaintat o cerere şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpata a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în toate episoadele incriminate.

La fel, apărătorul Constantin Mustea, care acționează în interesele inculpatei Railean Evghenia, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat în ședință de judecată au considerat posibil admiterea cereri şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatei Railean Evghenia din cererea întocmită este autentică, susţinută de aceasta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpata recunoaşte faptele incriminate ei, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultima a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatei Railean Evghenia cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325,

alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatei de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatei sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acesteia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatei au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpata a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

**Declarațiile inculpatei în ședința de judecată.**

**3.1.** Inculpata **Railean Evghenia Mihail**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, la data de 24 iulie 2025 a ieșit din spital, iar soțului ei Railean Ivan i-a fost acordat o altă persoană care să aibă grijă de el. Atunci ea a vrut să se ducă să-l vadă, dar doamna Elena nu i-a permis. Eu a fost prezentă la ședința de judecată cînd a fost emisă ordonanța de protecție și a cunoscut că pe o perioadă de 90 zile nu are dreptul să se apropii de curte și de Railean Ivan, conform hotărîrii instanței de judecată. Prima dată soțul ei a chemat-o și ea s-a dus și i-a făcut de mîncare. Elena a adus la cunoștința poliției că precum ea a venit la soțul ei. Pe 28.08.2025 soțul i-a spus că au ședință de judecată, a vorbit cu el normal. A solicitat ca să-i dea haine, însă Elena nu i-a permis și atunci iarăși a chemat poliția. Pe 11.09.2025 ea se ducea cu oamenii pe deal, dar s-a întîlnit cu Railean Ivan și a discutat cu el, iar Elena iarăși a sunat la poliție și a anunțat despre cazul dat. Se căiește sincer de cele comise. La moment ea discută cu Railean Ivan și s-au împăcat.

**Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.**

**4.1.** Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatei Railean Evghenia a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

***4.2.*** *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpata Railean Evghenia își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:*

- ***Declarațiile martorului Țurcan Elena*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, de aproximativ două luni este angajată în calitate de asistent persoanl al cet. Railean Ivan, la 11 septembrie 2025, aproximativ la orele 14:00 se afla la magazinul alimentar din localitate cînd a fost apelată de către Ivan Răilean care i-a comunicat că soția sa Railean Evghenia, a revenit la domiciliu, încălcînd din nou ordonanța de protecție. Ea a mers la domiciliul lui Ivan Railean de unde întradevăr se afla Railean Evghenia care avea un comportament neadecvat și agresiv (f.d.40);

- ***Declarațiile martorului Răilean Ivan*** oferite în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, locuiește pe adresa sus indicată de unul singur și menționează că majoritatea timpului și-l petrece în cărucior are probleme grave cu aparatul locomotor, deasemenea și mîna dreaptă îi este paralizată a avut ictus, această problemă o are de prin anul 1996, la data de 28.08.2025 în jurul orelor 11:30 min., soția sa Răilean Evghenia din nou a intrat în domiciliul său aceasta a venit cu scopul de ași cere scuze de la ultimul la care la scurt timp a venit poliția și pe soția sa au scos-o din domiciliu. La data de 13.09.2025 în jurul orelor 20:00 min., soția sa Răilean Evghenia din nou a intrat în domiciliul său unde a început al numi cu cuvinte necenzurate, și încerca agresiv să deterioreze ușa, nedorind ca situația să ajungă la ceva mai grav imediat a sunat 112 pentru ajutor ulterior venind poliția pe soția sa au scos-o din domiciliu. La data de 11.09.2025 în jurul orelor 16:00 min., soția sa Răilean Evghenia din nou a intrat în domiciliul său unde a început al numi cu cuvinte necenzurate, nedorind ca situația să ajungă la ceva mai grav imediat a sunat 112 pentru ajutor ulterior venind poliția pe soția sa au scos-o din domiciliu (f.d.41-42, 44-45, 47-48);

- ***procesul verbal de cercetare la fața locului din 28.08.2025***, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, în foto tabel se observă că la fața locului este prezenta și Evghenia Railean (f.d.30-34);

- ***procesul verbal de cercetare la fața locului din 13.09.2025***, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, în foto tabel se observă că la fața locului este prezenta și Evghenia Railean (f.d.35-36).

**4.3.** În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție

clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi celelalte materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatei.

**4.4.** În subsidiar, instanţa reţine faptul că însăşi inculpata Railean Evghenia a recunoscut vina şi acţiunile incriminate în ambele cazuri, iar mai mult a acceptat şi a confirmat în detaliu referitor la fiecare episod despre cum a încălcat ordonanța de protecție.

Prin urmare, instanţa statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptelor infracţionale de către inculpată în fiecare caz şi de fiecare dată, acesta a recunoscut vinovăţia în comiterea acestor fapte şi a oferit declaraţii în şedinţă de judecată, iar în acest sens, instanţa opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţa acestor speţe, informaţia obţinută şi furnizată de Railean Evghenia este aceiaşi cu cea stabilită de instanţă, nu afectează esenţial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpată, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu, pentru fiecare caz în parte şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Railean Evghenia, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptelor infracţiunii, certitudinea comiterii acestora nemijlocit de către persoana acuzată şi săvârşirea lor cu vinovăţie.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată faptele comise de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii în detalii aprofundate sau timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaşte evenimentele.

**4.5.** În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Railean Evghenia au fost încadrate juridic în baza art. $320^1$ din Codul penal (pe epizodul din 28.08.2025), baza art. $320^1$ din Codul penal (pe epizodul din 11.09.2025) și baza art. $320^1$ din Codul penal (pe epizodul din 13.09.2025), pentru toate trei fapte incriminate în actele de acuzare.

**4.6.** În concordanţă cu declaraţiile inculpatei, instanţa mai reţine faptul că în fiecare caz, acestea coroborează integral cu probele administrare la faza urmăririi penale, demonstrând caracterul veridic al informaţiei constatate, inclusiv la faza urmăririi penale, unde tot a recunoscut vina.

**4.7.** Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.$364^1$ din Codul de procedură penală, audiind inculpata în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpata recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

**4.8.** ***Cu referire la încadrarea juridică în baza art. $320^1$ din Codul penal***, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. $320^1$ din Codul penal, care în varianta imputată inculpatei, îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenționate a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie.

Din acest punct de vedere, potrivit art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție prin poate oferi asistență victimei și copiilor ei, aplicând agresorului mai multe măsuri de protecție.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. $15^2$, alin. (6) din Legea nr. 45/2007, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție, atrage răspunderea conform legii.

În speță, instanța de judecată apreciază că Railean Evghenia a atentat la relațiile sociale cu privire implementarea și executarea actelor oficiale ale instanțelor judiciare din domeniul protecției victimelor violenței în familie, prin faptul că nu a executat dispozițiile expuse în ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Orhei, sediul Rezina la 24 iulie 2025, în cadrul cauzei nr.2o/pr-11/2025, definitivă și executorie din momentul pronunțării şi care a fost comunicată inculpatei Railean Evghenia.

În acest mod, instanţa mai precizează că infracţiunea incriminată, nu înregistrează *de iure* victime, or în calitate de obiect special figurează relaţii sociale de domeniu public, cu privire la modalitatea de desfăşurare proximă şi diligentă a justiţiei.

*Latura obiectivă* a infracțiunii în varianta imputată inculpatei Railean Evghenia se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacțiunea de neexecutarea a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Orhei, sediul Rezina la 24 iulie 2025, în cadrul cauzei nr.2o/pr-11/2025 și anume obligarea inculpatei de a părăsi locuința ce aparține cet. Răilean Ivan, cît și obligarea inculpatei să stea departe de victima Răilean Ivan, la o distanță de 100 m, ce ar asigura securitatea acesteia și de a exclude orice contact vizual și de a nu contacta sub nici o formă cu victima.

Astfel, instanţa a constatat în inacţiunile inculpatei faptele de prejudiciabilă comise în modalitatea neexecutării intenţionate a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, prevăzute de legea penală, exprimată printr-un refuz expres de a se conforma acestor dispoziţii şi printr-o desconsiderare tacită a unui act emis de o instanţă de judecată.

În rezultat, inculpata nu a executat condiţiile impuse prin ordonanţa judecătorescă şi în interiorul acestui termen de 90 de zile, la 28 august 2025, ora 11:30 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima, Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

La fel, la 11 septembrie 2025, ora 16:00 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima, Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

La fel, la 13 septembrie 2025, ora 20:00 s-a deplasat la locuința victimei Railean Ivan, situată în s. *****. R. Șoldănești, unde a intrat în locuință fiind observată de către victima Railean Ivan, în urma căruia a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

În speţă, fapta prejudiciabilă se confirmă prin ansamblul de probe apreciate anterior, dar şi de însăşi inculpată, care în fapt confirmă în primul rând că era în cunoştinţă de cauză despre existenţa ordonanţei de protecţie, iar în al doilea aspect, confirmă circumstanţele pe care se întemeiază acuzaţia adusă.

Prin urmare, fapta prevăzută la art.320[1] din Codul penal este una formală, care se consideră consumată, din momentul încetării activităţii infracţionale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate, adică la 28.08.2025, 11.09.2025 și la 13.09.2025, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpata Railean Evghenia, după cum instanţa a constatat anterior.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii printr-o recalcitranţă şi indolenţă faţă de dorinţele victimelor violenţei în familie sau faţă de imperativitatea legii şi a puterii actului judecătoresc în particular, ori inculpatul a exprimat în acest mod sentimente de orgoliu, aroganţă şi indiferenţă faţă de aceste interdicţii şi/sau persoanele vizate *anterior*.

Instanța de judecată conchide că inculpata își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or ultimei i-a fost adus la cunoştinţă prevederile ordonanţei de protecţie şi cunoştea riscurile încălcării acestora, despre care personal a indicat, iar mai mult, ce denotă că Railean Evghenia înţelegea obligaţiile impuse şi riscurile pe care le asumă în cazul neexecutării restricţiilor stabilite prin ordonanţa de protecţie.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, inculpata a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, fiind născut la 24.12.1961, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

De asemenea, infracţiunea nu prevede un subiect special, însă reieşind din câmpul de aplicabilitate al laturii obiective, instanţa relevă că poate fi atras la răspundere doar persoana nominalizată în dispozitivul ordonanţei de protecţie, care în speţă este reprezentată nemijlocit de inculpata Railean Evghenia.

**4.9.** Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatei *Railean Evghenia* în baza art. 320[1] din Codul penal pentru fiecare caz separat, conform semnelor *„ ”Neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie” după indicii ”Neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie”*, având în vedere faptul că în acțiunile acesteia sânt prezente toate elementele constitutive ale tuturor infracțiuni constatate.

**4.10.** În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor în acţiunile inculpatei şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabileşte temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatei Railean Evghenia la răspundere penală.

**Cu privire la individualizarea pedepsei.**

**5.1.** De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Railean Evghenia vinovată de săvârșirea infracțiunilor incriminate, cu stabilirea unei sancțiuni cu închisoare pe un termen de 6 luni pentru fiecare caz în parte, iar în temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul de sentințe să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni cu executare în penitenciar pentru femei, argumentând prin faptul că inculpata nu şi-a făcut concluzii necesare.

*A contrario*, apărătorul Constantin Mustea, care acționează în interesele inculpatei Railean Evghenia, în dezbaterile judiciare a menționat că inculpata are o vîrstă înaintată, la moment s-a împăcat cu Răilean Ivan, fapt ce urmează a fi perceput de către instanța de judecată drept circumstanță atenuantă, totodată, inculpata ar fi colaborat cu organul de urmărire penală. Apărătorul a pledat pentru o pedeapsă mai blândă și anume prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul de sentințe, prin absorbția pedepsei mai blînde de pedeapsa mai aspră și anume stabilită prin sentința judecatorească anterioară.

Inculpata Railean Evghenia, în cadrul ultimului cuvânt a menționat că soluția rămâne la discreția instanței, însă solicită o peadeapsă cît mai blîndă.

**5.2.** Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

**5.3.** Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art. $320^1$ din Codul penal săvârşite de către inculpată, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie.

Totodată, instanța de judecată reține că Railean Evghenia a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, dar în prezenț a circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 din Codul penal, săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară

Urmează a fi reținut că, inculpatul are antecedente penale pentru infracțiunile constatate prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 septembrie 2025, în baza art.$201^1$ alin.(1) lit.a) Cod penal, art.$320^1$ Cod penal și art.$320^1$ Cod penal, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 1 an închisoare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatei Railean Evghenia de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

**5.4.** În continuare, instanţa de judecată conchide că art.$320^1$ din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. $364^1$ din Codul de procedură penală coroborat cu art. $80^1$ din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.$320^1$ din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. $80^1$ alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 150 de ore sau închisoare în limita minimă stabilit de art. 70 alin. (2) din Codul penal de la 3 luni până la 3 ani***.**

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acesteia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul nu a obiectat.

Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatei şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnată este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunile săvârşite şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, or inculpatul în mod cert a comis infracţiunile cu aspect de îndeltnicire,

perturbând în ansamblu viaţa socială şi acesta este predispus aşadar în continuare să mai comită asemenea infracţiuni, fiind vădit periculos pentru societate, ce impune posobilitatea sancţionării sale exclusiv cu închisoare.

Astfel, raportat la conduita inculpatei dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Railean Evghenia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, arpoape în cuantumul invocat de acuzare, or în pofida faptului că inculpata pe întreg parcursul procesului penal a demonstrat dorinţa de colaborare cu organul de urmărire penală, când a recunoscut faptele şi a detaliat modul comiterii lor, cât şi inclusiv în instanţă, acesta nu a conștientizat faptul că acțiunile acesteia fiind ilegal, faptul recunoaşterii vinei a fost luat în considerare la reducerea limitelor de pedeapsă aplicabilă în privinţa sa.

Aşadar, instanţa va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. **320[1] din Codul penal** în fiecare caz constatat, ținând cont de prevederile art. 80[1] alin. (1) Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni.

Iar, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa consideră necesar să îi stabilească lui Railean Evghenia o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni.

Totodată, ținînd cont de faptul că inculpata a comis faptele pînă la emiterea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 septembrie 2025, instanța de judecată în baza art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa consideră necesar să îi stabilească lui Railean Evghenia o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatei, în conformitate cu art. 72 alin. (6) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

De asemenea, în termenul pedepsei urmează a fi inclus pedeapsa deja executată prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 septembrie 2025, și anume din data de 26 septembrie 2025 până la 10 aprilie 2026.

Concomitent, reieşind din faptul că la moment inculpata Railean Evghenia execută pedeapsa cu închisoare, termenul de executare pedepsei în privinţa acesteia, se va calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe.

**Cu privire la măsura preventivă.**

**6.1.** În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul nu s-a expus asupra măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea, înlocuirea* sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire

penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În continuare, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpata Railean Evghenia a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Railean Evghenia la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de de a aplica măsura de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de Railean Evghenia, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru execuatarea sentinţei emise.

**9.** Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, $80^1$ şi 84 alin. (1) și (4) din Codul penal, 329, 340, $364^1$, 384, 385, 387, 389 şi 392-398, 437 alin. (1) pct. $1^2$ ) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se recunoaşte vinovată **Railean Evghenia Mihail** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. $320^1$ din Codul penal *(pe epizodul din 28 august 2025)*, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar pentru femei.

Se recunoaşte vinovată **Railean Evghenia Mihail** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. $320^1$ din Codul penal *(pe epizodul din 11 septembrie 2025)*, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar pentru femei.

Se recunoaşte vinovată **Railean Evghenia Mihail** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. $320^1$ din Codul penal *(pe epizodul din 13 septembrie 2025)*, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar pentru femei.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se aplică Railean

Evghenia Mihail o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă și prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 septembrie 2025, se aplică Railean Evghenia Mihail o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data de 10 aprilie 2026, cu includerea în acest termen a perioadei deja executate de la data de 26 septembrie 2025 până la 10 aprilie 2026.

Se aplică în privința Railean Evghenia Mihail a măsurii preventive - arestul preventiv pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunţării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 10 aprilie 2026.

**Președintele ședinței,**
**judecător** **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

**Copia corespunde originalului,**
**Judecător** **Eugeniu Russ**